

ning. — Derimod følger der under Nr. 4 og 5 to meget væsentlige Endringsforslag, som høre til dem, paa hvilke en Deel af os lægger ganske særdeles Vægt. Det første gaaer ud paa, at Paragraphens sidste Punktum skal udgaae. Dette Punktum lyder saaledes: „Ungen, som er Lærer ved et Seminarium, eller som forbereder til Skolelærereksamen, kan være Medlem af Commissionen“. Vi have troet, at det var urigtigt at binde eller indskrænke Kirke- og Undervisningsministeren i hans Valg af Medlemmerne ved en saadan Bestemmelse, og vi have troet, at der derved vilde udelukkes Kræfter, som ikke blot ere meget brugbare, men som det kan blive aldeles nødvendigt at benytte. Forsaavidt der er sagt, at Ungen, som forbereder til Skolelærereksamen, kan være Medlem af Commissionen, troe vi, at det er Noget, som man ikke ganske strengt kan controlere, hvorvidt en Mand kan siges at forberede til Skolelærereksamen. Han kunde jo gjøre det i en saadan Indskrænkning og under saadanne Former, at det, om det end en enkelt Gang tilfældigviis ikke kunde nægtes virkelig at have fundet Sted, dog ikke i Almindelighed kunde controleres. Men hvad angaaer Seminarielærerne, troe vi, at, medens man vel kan forlange, at hele Examen skal stilles under en streng og almindelig Control, og selv om man troer, at der kan være visse Betænkeligheder ved, hvad jeg med eet Ord vil kalde Selveksaminationen, at Lærerne examinere deres egne Elever, selv om man troer, at det er betænkeligt, at de examinere dem hjemme hos sig selv sammen med de Lærere, der høre til den samme Læreanstalt, vilde det dog aldeles ikke paa nogen Maade være betænkeligt at lade en og anden dygtig Seminarielærer imellem de øvrige Medlemmer af en Commission, løsreven fra sine daglige Forhold, stillet ikke blot ligeoverfor sine egne Elever, men ogsaa ligeoverfor andre, deeltage i denne Forretning, og vi troe virkelig, at der er et saa lille Forraad af dygtige Mænd at vælge imellem til saadanne Forretninger, at man ikke kan vrage saa gode og naturligt sig tilhørende Kræfter som dem, der findes ved Seminarierne selv. Man maa nemlig ikke regne paa at have Mange at vælge imellem; thi for det

Første er jo den hele Kreds, indenfor hvilken vi bevæge os, lille, og dernæst have vi et meget omfattende Examensvæsen udenfor Seminarieksamen, hvilket træder i Virksomhed omtrent paa den samme Tid af Aaret, i den første Deel af Sommeren. De Kræfter, der ere brugbare, tages derfor i Beslag paa mangfoldige Steder. Endvidere maa man huske paa, at en Mængde Mænd, der kunne være brugbare, ere bundne til andre Embedsforretninger, som de ingenlunde altid kunne eller bør opgive for at paatage sig denne Virksomhed. Vil man prøve Dimittender fra Læreanstalter, for hvilke man har udkastet en bestemt Plan, saa er det dog ogsaa rigtigt, at en nøjagtig Kundskab om disse Læreanstalter er repræsenteret i Commissionen. Nu kunde man sige, at for at bringe denne Kundskab tilstede i Commissionen kunde man vælge Mænd, der tidligere have været ansatte ved Seminarierne; men det kan ingenlunde altid gjøres gjældende. Nogle have vel været Seminarielærere, men ikke gode Lærere, hvorfor man har fjernet dem eller faaet dem til selv at gaae bort fra denne Virksomhed; dem skal man altsaa ikke kalde. Andre have været dygtige Lærere, men de ere blevne trætte; det er gamle Mænd, som enten slet ikke ville paatage sig offentlige Forretninger eller ere gaaede over til andre Embeder, f. Ex. Geistlige, hvor de finde fuldkommen tilstrækkelig Beskæftigelse, saa at de ikke igjen ønske at blive Examinatorer. Naar man tager dette i Betragtning, vil man see, at man ingenlunde har rige Rilder at gaae til; men det kommer endnu i Betragtning, at, dersom man vil, at en Examen, navnlig en sælles Examen, skal virke regulerende og oplivende tilbage paa selve Læreanstalterne, paa Seminarierne, da skal man ikke drage en skarp Grænse mellem Examenscommissionerne og Seminarierne, saa at Seminarielærerne med Hensyn til at faae at vide, hvad der foregaaer ved Examen, skulle være henvisse til at staae udenfor og lytte. Det er naturligt, at man lader Seminarielærerne være med her, uden at man dog behøver at bestemme et fast Forhold, hvori de skulle være med. — Det andet Endringsforslag under Nr. 5 angaaer det Vederlag, der skal gives Commissionens Medlemmer.